

[Birthe Hansen]

modviljen mod at have en arbejdstager, der ikke opfylder præstationskravene. Hvor er beskyttelsen imod, at den pågældende presses til en delpension?

Ligeledes burde der være en forpligtelse for arbejdsgiveren til, at frigjorte timer tilbydes de ledige. Ellers kan vi nemt forudse, at ny teknologi eller tempoopskruning vil sluge de ledige timer.

Heller ikke nedtrapningen af procentsatsen fra 90 til 70 ser vi nogen rimelig begrundelse for, ud over at det måske drejer sig om et ønske fra socialministerens side om så hurtigt som muligt at kunne sætte lighedstegn mellem delpension og folkepension.

Da vi i SF mener, at grundlaget i dette lovforslag ikke er i orden, men at princippet, den enkeltes fleksible tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, skal tilgodeses, så synes det os helt klart, at det er efterlønsordningen, der i stedet for skal udbygges. Fjern den grænse på de 200 arbejdstimer! Og skal der endelig være en grænse, så kunne det eventuelt være 1.040 timer. Og lad så de ældre selv bestemme, om de vil have deltid, daglig deltid eller sæsonbestemt arbejdstid.

Sidst, men ikke mindst: lad os så, før vi går i gang med alt dette her, bruge pengene fra den sociale pensionsfond til at forbedre de økonomiske forhold for de folkepensionister, der i dag alene har folkepensionen at leve af.

På den baggrund vil vi gå ind i udvalgsarbejdet.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne begynde med at takke socialministeren, fordi hun har lagt dette forslag frem til en førstebehandling, selv om det klart fremgår, at det ikke er meningen, at loven skal vedtages før i næste samling.

Jeg tror, vi her har at gøre med et spørgsmål, som rækker langt ind i fremtiden, og som kan få nogle perspektiver for hele vores arbejdsmarkedspolitik, som det er vigtigt at tænke grundigt igennem, og vi har jo allerede – det har jeg i hvert fald – i forskellige møder mødt indædte opfattelser af, at dette forslag er noget skidt, osv. osv. Derfor synes jeg, at det er udmærket at få det lagt frem og få nogle principielle tilkendegivelser her ved førstebehandlingen og så igen få en førstebehandling, når folkettingen atter samles.

Jeg vil godt begynde med at sige tak til ministeren, fordi hun har efterkommet det ønske, vi har fremsat ved forskellige samtaler om dette spørgsmål og også ved førstebehandling af socialdemokraternes forslag om en delefterløn, nemlig at man måtte gøre den gruppe, som skulle have tilbuddet om delpension, så stor som muligt, og at man skulle have de selvstændige med på lige og reelle vilkår.

Nu er der jo, som det er sagt, ikke anført meget om, på hvilke betingelser de selvstændige skal med, men det er da vigtigt, at vi allerede i lovforslagets § 1 har en sådan bestemmelse, og så må vi håbe på, at man i forbindelse med den debat, der nu finder sted, og ikke mindst i de berørte organisationer for selvstændige kan komme frem til forslag om, hvordan man på mest hensigtsmæssig måde kan fastsætte sådanne regler.

Det er klart, at vi vil interessere os meget for disse regler, når vi kommer frem til efteråret, men på nuværende tidspunkt mener jeg, at det må være tilstrækkeligt at sige, at vi egentlig godt kan forstå, at socialdemokraterne sammenligner denne situation med situationen forud for pensionsreformen for så vidt angår førtidspensionen. Da sagde jeg her fra talerstolen, at vi ville opfordre de to parter i folketinget meget til at finde sammen, fordi vi fandt, at det var meget, meget vigtigt at få indført en førtidspension med så bredt flertal som overhovedet muligt, og jeg synes, det var godt, at det lykkedes.

Jeg vil ikke gentage det samme nu. Ikke fordi jeg ikke mener, at dette bør indføres med så bredt et flertal som overhovedet muligt, men når jeg hører, hvad hr. Erik B. Smith siger her i dag, hvor han jo faktisk er imod det brede tilbud, som ligger i denne delpensionsordning, og ønsker at indsnævre den gruppe, der kan få delpension, til efterlønsmodtagere, så må jeg sige, at der ikke skal være tvivl om, hvor det radikale venstre i hvert fald vil lægge sine stemmer. Det bliver for det forslag, som vil tilbyde de flest mulige mennesker i Danmark den mulighed at kunne gå på delpension. Jeg deler den opfattelse, som er blevet udtrykt af den tidligere ordfører her: at det er meget, meget væsentligt at kunne trappe langsomt ned, og derfor mener vi naturligvis, at det skal tilbydes så bred en gruppe som overhovedet muligt.